

IULIANA PALODA-POPESCU

Iuliana Paloda-Popescu s-a născut la 30 octombrie 1960, în satul Târnava, comuna Botoroaga, județul Teleorman. Este licențiată a Universității de Arte București, Facultatea de Pictură (2000). Doctor în Istorie la Universitatea „Valahia” din Târgoviște (2009), cu Teza Istoricul constituirii colecției de icoane a Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București. Metodologia conservării și restaurării icoanelor pe lemn și pe sticlă. Este cercetător științific gr. III la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București; expert atestat în domeniile: conservarea și restaurarea bunurilor cultural-artistice - icoane pe lemn și pe sticlă; bunuri cu semnificație artistică - icoane, secolele XVIII-XX; formator atestat.

Volume de poezii publicate: Urme pe zăpadă, 1992; Dincolo de măceșii roșii, 2006; Cu privighetoare pe umăr, 2010; 101 poeme, 2011; Lumină pentru Manuel, 2012; Cu privighetoarea pe umăr, antologie de autor, 2012; Semnul Îngerului, 2015.

Este prezentă în antologii de poezie: Săgetătorul, 1978; Satul românesc în poezie, 1994; Scriitori teleormăneni în viață, 1999; Poezia pădurii, 1999; Un adaos de veșnicie la veșnicia poetului Nicolae Labiș, 2003; Antologia poeziei românești de dragoste, 2004; Caiete Litere. În căutarea unui topos liric. Antologie de poezie a SST, 2006; Revista Sud, 10 ani de apariție, octombrie 1996-octombrie 2006; Pagini literare.ro/Literary pages.ro/Pageslittéraires.ro, II; Forumul European al Revistelor Literare, ediția a II-a, 2008; Boema '33, 2010; Fântâna cuvintelor/Fontana e fjalëve, Antologie de poezie bilingvă româno-albaneză, 2011; Poeme creștine românești, Antologie, 2011; Colecția IDEAL - 2011, Antologie, 2012; Târgoviște-Chișinău-Sankt Petersburg, Antologie de poezie bilingvă româno-rusă, 2012; Poeți români slăvind Dumnezeuirea, 2014.

STEAUA TÂRZIE

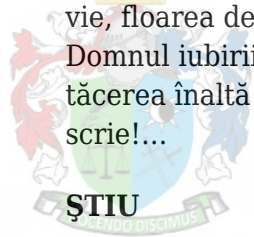
Dumnezeul
meu, nu mă părăsi!...
Toamna m-ai adus în lumină
și pe câmpul de mătase, trupul meu
învelit în mantie de fum se străvede alb...
Îngerul caută încă urma durerii pe sub coasta
mea, de unde bea însetat trandafirul de
foc, apoi,
se înalță și cu spinii de aur îmi atinge
inima, din
care picură în răstimpuri sângele
înrouat, unde
Îngerul își înmoaie pana și scrie
poeme de
dragoste și de moarte, prin care pâlpaie

Luna și steaua târzie, luminându-ne
visul și trecerea într-o
veșnicie!...

FLOARE DE FOC

Sentimentele
ca picurii diamantului în
adâncuri se aprind, se rotesc,
flăcări albe ce-n inimă pâlâie ne
înaltă, ne apropie de un vis nelumesc,
până când sufletele pleacă din trup în
oceanul iubirii, unde vor fi doar
lumină și din nou vor porni
spre o altă zare, spre
o altă întrupare

și se vor numi...
dar, mereu va rămâne
ceva neatins, fără ca nimeni
să știe, fără ca trecerea să-l îmbie,
pentru că tot ce atingem e vis, iar ceea
ce nu cuprindem e floarea de purpură
vie, floarea de foc pe care numai
Domnul iubirii o vede și-n
tăcerea înaltă o
scrie!...

Știu, Doamne,
ajută neștiinței mele!...
Dumnezeiasca împăcare de
m-ar cuprinde într-o așteptare
Ta, sufletul meu ar fi iarăși
călător în albastrul
zorilor!...

Iar când
peste ape ar trece,
ochii mei s-ar deschide
în adâncul vederii Tale și
în clipirea lor s-ar ivi primii
soli în veșminte albe cu
făclii aprinse în mâini
ar cânta!...

Singurătatea
fratelui doare, precum
adâncă și ascunsă rană ce
luminează veșmântul trecător,
când urmele tălpilor pâlâie

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

peste noapte și se
topesc

în suflarea Ta...
nimic nu mai rămâne
dincolo de întoarcerea în
Slava de lumină, poate doar
amintirea trupului înverșunat
s-aprindă rugul așteptării
pe nisipurile
vii!...

CERCURI

Văd, Doamne,
Ajută nevederii mele!...
Îngerul Bun se apropie
și îmi atinge umbra... uite,
spune El, acoperindu-mi
inima - aici, ai un cerc
roșu... este doar
amintirea

unei răni,
din care a rămas
suspin, o adiere ușoară,
ce plutește departe și se
pierde în nimbul de aur
al Cerului... acum,
vei uita - spune
Îngerul,

iar în
mâna lui dreaptă,
văd cercul durerii cum
se preface-n lumină și
arde, ca o candelă albă
în albastrul de ziuă,
pe când eu sunt
aceeași,

cu amintirile
vii pe sub pleoape,
cu palmele strânse în
jurul flăcării albe, din
care cresc peste lumi
infinitele cercuri și
văzduhul înalt ce
ne soarbe!

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*